

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 243).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig kort at redegøre for Indholdet af de her foreliggende Lovforslag. Det første Lovforslag drejer sig om Ændringer i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten. Dette Lovforslag er, som det her foreligger, udarbejdet under den økonomiske Synsvinkel, at det ikke var Hensigten at skabe yderligere Indtægt for Staten, men selvfølgelig er der indenfor Lovforslagets Rammer nogle Forskydninger med Hensyn til de Indtægter, der indgaar ifølge de forskellige Paragraffer. Men i det store og hele skulde disse Forskydninger ophæve hinanden, saaledes at der ikke blev noget egentlig nyt Indtægtsresultat af Loven.

I § 1 er der foreslaaet nogle Ændringer i den hidtil gældende Skala, Ændringer, som væsentlig bestaar i, at Sætserne for de lavere Indtægter er sat noget ned, og derefter er der foretaget en Regulering af Sætserne for de følgende Grupper, saaledes at man faar mere praktiske Sætser at arbejde med, idet man stryger de halve Procenter og søger at gøre Skalaen mere jævnt stigende. Den har ikke været helt ideel, som den har været hidtil, og ved en Revision af Loven mente jeg, det var bedre at omarbejde Skalaen lidt. Det medfører smaa Forhøjelser for de større Indtægter, Forhøjelser, der dog ikke paa nogen Maade kan siges at ændre Sætsernes Karakter for de Indtægters Vedkommende, der her er Tale om.

I Formueskatteskalaen foreslaas det at foretage nogle Nedsættelser for de mindre Formuers Vedkommende. Det hænger sammen med, at man ogsaa har søgt at faa Formueskattereglerne gjort lettere administrativt set, idet der hidtil har været en Del Regler om, at naar Indtægten var saadan og saadan, blev Formueafgiften kun at betale med saa og saa stor en Kvotadel af Sætsernes Beløb. Disse Bestemmelser har gjort Skatteberegningen meget indvik-

let, og jeg havde tænkt mig, at man kunde komme bort derfra, men for at dette ikke skulde virke for stærkt overfor de mindre Formuer, er der altsaa foreslaaet en Nedsættelse af Sætserne for de mindre Formuer, samtidig med at man stryger disse særlige Fritagelsesregler.

Med Hensyn til Selskabsskatten foreslaas det, at man fører Skatteskalaen noget højere op, end Tilfældet er i den nu gældende Lov. Denne Skatteskala er jo beregnet efter det Procentudbytte, Selskaberne giver, og man standsede hidtil ved 20 pCt. som den højeste Procentsats for Selskabsskatten, medens det nu foreslaas, at Skatten skal kunne gaa op til 25 pCt. for Selskaber, der giver 100 pCt. eller derover af den indbetalte Aktiekapital. I den nuværende Skattelov findes en Bestemmelse om, at den Del af Selskabets Udbytte, der henlægges til Reserveciften, kan faa en Lempelse med Hensyn til Skattebetalingen paa en Fjerdedel af dette Beløb. Jeg har ment at burde forøge dette Beløb saadan, at Lettelsen kommer til at omfatte en Trediedel af disse Henlæggelser. Men til Gengæld mener jeg, at Henlæggelser senere bør beskattes fuldt, hvis de udbetales som Udbytte. Jeg har dog det Indtryk, at for de Selskaber, der arbejder efter gode og sunde Konsolideringsmetoder, vil den foreslaaede Ændring betyde en lille Lempelse i den Retning, som man har udtalt Ønske om.

Der findes i Lovforslaget en Del Bestemmelser vedrørende smaa Aktieselskabers Beskatning, og navnlig for saa vidt angaar saadanne Selskaber, der ikke har en egentlig indbetalt Aktie- eller Andelskapital. Det foreslaas bl. a., at man lader disse Selskabers Indtægter beskattes ikke efter Selskabsskatteskalaen, men efter Personskatteskalaen, idet der ikke findes noget rationelt Grundlag for at faa dem ind under Selskabsskatteskalaen. Det maa forekomme mere naturligt at sige, at man beskatter dem paa samme Maade, som hvis det var en Person, der havde haft samme Indtægt.

Det foreslaas endvidere, at man ikke skal opkræve ganske smaa Beløb i Statskat. Det er givet, at der med Opkrævning af Statsskat er forbundet visse Udgifter, og det er ikke sikkert, at det betaler sig at opkræve de ganske smaa Beløb; jeg har nærmest Indtrykket af, at det er vanskeligt at regne det ud, men det er næppe nogen god Forretning for Staten. Det foreslaas da, at paalignet Indkomstkat og Formueskat, der udgør mindre end 1 Kr., ikke skal opkræves, det vil altsaa sige, at et Beløb af